

**Vysokoškolská kvalifikační práce (ateliérová práce)
posudek vedoucího**

Jméno a příjmení studenta: Jakub Orel Tomáš

Název práce: VNITŘNÍ PROSTOR II / MYSL V JESKYNI

Posudek:

Jakub, po léta, co jej znám, systematicky a poctivě vytváří, zkoumá a prožívá revival myšlenek 70.let, zlaté éry hnutí hippies. Někdy je to legrační, jindy na sebe vědomě, dobrovolně a schválně bere kostým blázna, šaška, Enšpíglu, ale většinou za jeho pitvořením cítíme upřímnou snahu vyrovnat se bez patosu s odkazy romantismu, hlubinné ekologie, psychedelické hudby - aktualizovat znovu radost a sílu *flower power* a udeřit v současném přeracionalizovaném věku na strunu přirozené lidské emoce.

Příchod krále Doubka znamenal v Jakubově tvorbě obrat od společných prací s Janou Orlovou k sólové poloze: umělec sám sebe korunoval dubem, obrátil svou pozornost k přírodnímu prostředí, vstupoval do lesů a na městské periferie ne jako návštěvník turista, ale jako inspektor, divý lesů pán a strážce, Green man nebo Zelený muž, možná samotný vládce Cernunnos (přičemž např. svým kostýmem Duch lesa, bohyně obilí s klíčíci řepichou přímo navazuje na práce Teresy Murak) V posledním půl roce posunuje svůj postoj od mírně sebeironických prací „*I'm so green*“ k satirické sociální reflexi (typu Krysař) v „*Mr Oaking's Magicbox*“ a v sérii „*Hobitín I, II*“ To je Jakubův jedinečný a naprosto současný styl performance art.

Bakalářská práce ovšem zpracovává aktuálně Jakubovu nejniternejší polohu. Mysl v jeskyni, obklopená zemí, kde se tvůrce symbolicky stává součástí universa: Lúno, lození, plazení a plození, vnikání, vznikání a zanikání - dovnitř a ven. Je to cesta osobní iniciace, zasvěcení do tajemství, nalezení sebe sama v nové dimenzi (naší Eleusínou je mu Býčí skála, Pekárna, Výpustek a Klokočské skály) „Hipík v jeskyni“ opět propojuje *body* a *land* tak, jak tomu pravděpodobně bývalo i před tisíci lety. Nahé vyhublé lidské tělo se vzpíná na studené skále, nad hlavou „*Water sky*“ oblaka vodního nebe. Rozpor matérie a duchovní naděje. Pro někoho nesděljuje nic nového, asi jako Kristus nebo pohanský Prométheus, vnímáme symbolicky pojednanou existenciální zkušenost a to je víc, než efektní a zábavný povrch některých děl současného umění.

Návrh hodnocení: A

Vypracoval(a): MgA. Matěj Kolář

Datum: 7. 6. 2014

Podpis:

